

[Wihjelm.]

men vil gerne diskutere det. Det, der er brug for, er en egentlig mediepolitisk ideologi bag et lovforslag, det er en ideologi, der for det første åbner Danmarks radio for andre grupper end de professionelle og for det andet kunne være med til at udvide ytringsfrihedens grænser og måske endda konkretisere det dér misbrugte borgerlige alsidighedsbegreb, som man opererer med. Jeg må vedkende mig, at vi ikke kan komme med et sådant forslag i dag, men det er det, vi mener må være alternativet til det, der foregår i dag, og der er ingen løsning i dette forslag, som hr. Poul Dam og andre har lagt på bordet.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Dam) (SF):

Det må indrømmes, at jeg ikke har så meget at takke for med hensyn til velvillig behandling af forslaget. Det havde jeg for så vidt heller ikke ventet. Nu er forslaget 2½ måned gammelt, og der er sket meget siden også med hensyn til det, som er foranledningen, nemlig irritationen over den måde, det nuværende radioråd fungerer på, som efter min mening er et udtryk for, at en række af radiorådsmedlemmerne komplet har misforstået, hvad de er sat i radiorådet for, og komplet har misforstået, hvad alsidighed egentlig vil sige.

Det var for at få en drøftelse af det, at jeg fremsatte dette forslag, og jeg vil gerne understrege, for jeg synes ikke, at alle ordførerne helt har forstået det, at dette udtrykkelig er lagt på bordet som et provisorium: det skal afløses af en anden ordning. Jeg er enig i, at der bør være politisk repræsentation i radiorådet ikke mindst af hensyn til de bevillingsopgaver, som radiorådet jo rent faktisk har, men der skal så også samtidig være en helt gennemgribende afklaring af, hvor langt radiorådets kompetence går, og navnlig i hvor høj grad radiorådsmedlemmer kan tillade sig at forsøge at omgå grundlovens regler om forbud mod censur.

Arbejds klimaet i Danmarks radio er blevet meget dårligt, og dette skyldes ikke så meget, som nogen evindeligt gentager, at der er nogle medarbejdere i Danmarks radio, der ønsker ført en ensidig linje — det er der utvivlsomt, det er der også på en række dagblade, det er der alle mulige steder, hvor

mennesker er — men det skyldes, at man efterhånden ikke ved, hvor de tilfældige lyn slår ned i Gladsaxe. Det er sådan, at så at sige alt kan blive ramt, alt kan blive skældt ud for at være ensidigt, enhver medarbejder kan risikere at få, ikke sit faglige arbejde, for det når man aldrig til at diskutere, så meget kan jeg godt røbe fra programudvalgets arbejde, men sine synspunkter og sine skjulte tendenser og intentioner behandlet. Enhver medarbejder er i søgelyset, enhver medarbejder føler sig utryk, og i det lange løb går det ikke at opretholde den kvalitet og den alsidighed, som Danmarks radio har haft og skal have, hvis denne utrykghed fortsætter.

Derfor har jeg fremsat dette forslag, som måske kunne være bedre gennemtænkt — det kan det meste af, hvad vi laver, det kan såmænd også det, andre partier laver, være — men som i hvert fald skulle være et udgangspunkt. Nu får jeg at vide fra ministeren — det vidste jeg nu godt i forvejen — at der kommer en redegørelse om hele radio- og tv-problematikken, den ser jeg frem til, og ved den lejlighed kan vi så få nogle principielle betragtninger om, hvad vor mediepolitik skal være på dette område. Det er nemlig ganske overordentlig vigtigt, og det har vi i og for sig snakket alt for lidt om ved tidligere lejligheder.

Til de enkelte ordførere skal jeg komme med nogle ganske enkelte bemærkninger. Jeg tror nok, at fru Nathalie Lind og jeg er enige meget langt, når det drejer sig om de fremtidige retningslinjer, dette var altså et forsøg på at løse noget, som jeg tror kan blive en meget alvorlig situation i løbet af ganske kort tid.

Hr. Svend Andersen (Rosk.a.) gjorde sig til talsmand for folkets røst, og det må vi jo så håbe at folket er enig med ham i, eller rettere sagt, det må vi ikke håbe at folket er enig med ham i, men vi må jo håbe det for ham — jeg tænker så godt om mine mennesker, at jeg håbede det for ham — men vi andre håber altså, at det ikke viser sig at være korrekt.

Jeg takker fru Aase Olesen for en principielt venlig holdning.

Så skal jeg sige til hr. Poul H. Møller, at man skal sætte sig en lille smule ind i, hvem det er, man står og bebrejder et eller andet. Hr. Poul H. Møller sagde, at det var menin-